

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravištvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hštv. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr
Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.
Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr.,
dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo na naročevanje.

Ob začetku leta vabimo vljudno vse dosedanje naročnike „Slov. Gospodarja“, naj se naročijo še na dalje za leto 1893 na list, ki je in še tudi naprej zagovarja resno in vestno koristi sv. cerkve in slov. ljudstva pa ne išče v tem, kakor kaže že njegova cena, nikjer svoje koristi. Kdor more in hoče, naj pristopi med deležnike „katol. tisk. društva“, da se „Slov. Gospodar“ vzdrži tudi nadalje pri tej nizki ceni.

Deležnina „katol. tisk. društva“ znaša za celo leto 5 gold. in je v tem že tudi naročnina za „Slov. Gospodarja“. **Naročnina** pa znaša za celo leto 2 gold. 50 kr. in za pol leta 1 gold. 30 kr. ter za četrť leta 65 kr.

Naročnina se pošlje najlaglje po poštnih nakaznicah upravištvu „Slov. Gospodarja“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.
Odbor kat. tisk. društva.

Novo leto, stare skrbi.

Na pragu v novo leto, če se človek vpraša, kaj da mu kje prinese novo leto, za to najde odgovor brez večje težave, saj leži njegova sreča več ali manj v njegovih rokah in njemu bode torej novo leto po večjem tako, kakor si ga napravi sam. Drugače pa je v političnem življenji, v življenji ljudstev, v življenji držav. V tem ne more skorej nihče reči, kako se bode v jutro, če je tudi na večer še vse v redu ter se vršijo spremembe v političnem življenji v obče naglo, včasih preneglo.

V naši državi pa imamo vsaj sedaj, kar se tiče vlade, v tem oziru izjemo in ne znamo, če je še smemo biti veseli. Sedanja vlada ali recimo na ravnost, grof Taaffe se drži sedaj že štirinajsto leto na vrhu, da-si nima za-se nobene stranke. Sedaj išče sicer stalne večine v državnem zboru, toda malo, pa smemo reči, da mu ni v tem resnica. Nam se zdi misel, naj sestavi vlada pravila za stalno večino, malo srečna in nimamo v tako večino, če se tudi zvari kedaj, prav nič zaupanja. Kakor ni prostora za ogenj pa vodo v enem lonci,

prav tako malo gresta liberalcev in konservativcev v eden koš, v eno večino.

Grof Taaffe se drži sicer že od početka te misli, da spravi na noge neko srednjo stranko t. j. na pol liberalno, na pol konservativno, toda v tem ni imel doslej prav nič sreče in če zvari sedaj skupaj iz treh večjih klubov večino, bode mu ta — za srednjo stranko. Za nas pa ni dvoma, da se osnuje brž tudi zoper njo ali poleg nje stranka liberalcev in stranka konservativcev. Vprašanje bode pa tudi le časa, kedaj da se »srednja stranka« potem razsiplje in se nje udje poizgubijo na levo in na desno.

Koliko boljše bi torej bilo, da se grof Taaffe odloči ter stopi popolnem na desno ali če že mora biti, na levo! Ali kakor pravimo, sedaj še njemu to ne kaže in zato se pogaja te dni za novo in kakor se povdarja, stalno večino. Taka večina pa, če še bode nova, stalna ne bode in skrb za novo večino bode — stara. Upajmo pa, da bode vsaj tedaj bolji uspeh iz nje, sedaj pa kaže najbolje, da počakamo, če in kaj bode s „stalno večino“, za katero je toliko popraševanja!

Okrajni zastop Konjiški.

Dne 28. decembra 1892 je imel okrajni zastop Konjiški svoj redni občni zbor. Sešlo se je 20 odbor-nikov — manjkalo jih je torej 16. Komaj, da smo bili sklepčni.

Za razne okrajne potrebe se bo tudi leta 1893 moralo pobirati 35 % doklade, kakor se je pobiralo leta 1892.

Zrečanom se je izpolnila večletna želja, da se njim je dovolilo 1500 gld. podpore v ta namen, da morejo svojo krajno cesto od g. Bukošeka tje gor do g. Vavhnerja popraviti in jo spraviti v tak stan, da jo pozneje prevzame okraj kot okrajno cesto.

V ravnateljstvo okrajne hranilnice se je namesto pok. gosp. nadžupnika Fr. Mikuša izvolil sedajšnji nadžupnik in dekan gosp. Jernej Voh.

Občina Ljubnica je prosila vsled odborovega sklepa dne 7. decembra l. l. c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu, naj oskrbi, da bomo imeli med Mislinjem, Vitanjem in Konjicami po svoji okrajni, oziroma državni cesti direktno ali naravno zvezo in sicer z vozom, kajti iz Vitanja priromajo pisma v Konjice skozi Celje in Poličane še le v dveh dneh; in če pošlješ pismo iz Vitanja v sosedni Št. Florijan, potrebuje pismo še več dnij. Naši ljudje iz Vitanja in okolice imajo dan za dnevom opraviti v Konjicah, bodi-si pri c. kr. sodnji, c. kr. davkariji, pri g. notarju, hranilnici, pri gg. odvetnikih itd. ter bi njim bilo silno vstreženo, če bi se mogli na poštne vozu po nizki ceni v Konjice voziti. V tem smislu je prosil g. J. Ž. okrajni zastop, naj blagovoli enako prošnjo vložiti pri c. kr. poštne ravnateljstvu v Gradcu, pa tako, da zdajšnja poštna zveza med Vitanjem in Celjem ostane, kakoršna je. Ta predlog je okrajni zastop soglasno sprejel. Dostavljam, da je napčna bojazen nekega sosednega župana, ki se ni upal podpirati prošnje Ljubniške občine v tej zadevi, češ, »da ne bi Konjiška pošta hotela plačevati stroškov za vožnjo med Konjicami in Vitanjem«. V tolažbo našim sosedom, ki bi brez dvoma prav pogostoma posedali na poštni voz v Konjice in domu, povemo, da Konjiška pošta sploh krajcarja ne bo plačevala za to pošfno zvezo. To je stvar cesarskega poštne ravnateljstva v Gradcu, ne pa Konjiške pošte. Škode ne bi pri tem nihčér imel, ker se prošnja tako glasi, da naj zdajšnja poštna zveza med Vitanjem in Celjem ostane in zraven te zveze naj se vpelje še nova med Mislinjem, Vitanjem in Konjicami. Tako smo sklenili v Ljubniškem občinskem odboru in tako zopet v seji okrajnega zastopa.

Govorilo se je v tej seji se vé da tudi o novo otvorjeni železnici med Poličanami in Konjicami. Nejevolje zaradi te železnice je bilo že mnogo; posebno občanom na severozapadni strani od Konjic ne gre v glavo, da so morali in bojo zopet v prihodnje vlagati po 11 % za to železnico, od katere bodo imeli le malo ali celo nobenega dobička. V pojasnilo omenjam, da so znašale okrajne doklade l. 1891 24°/_o — leta 1892 pa so se zaradi imenovane proge zvikšale na 35°/_o. Upanje pa vendar imamo, da ne bo okraj toliko trpel zavoljo te železnice, kakor smo se poprej bali. Že zdaj se je promet z ljudmi in blagom na železni cesti precej razvil. Ta promet bo še živahnejši, ako se zniža voznina za blago, posebno pa, če se železnična proga potegne preko Zreč in Vitanja v Št. Florijan v Doliču. Po mojih mislih bi bilo umestno, da vse občine tega okraja podpirajo vlogo občine Zreče, ki želi, naj se železnica kar nadaljuje. Tudi prelaganje v Poličanah ni tako hudo, kakor se je mislilo poprej. Vsak tovarni voz južne železnice se zamore v Poličanah kaj lahko spraviti na ta ozki tir. In če boš hotel v Vitanji naložiti vagon lesa ter ga poslati v Zagreb ali Trst, ti družega ni treba, kakor da naročiš v Poličanah, naj ti tak voz pošljejo v Vitanje. Naj še pristavim, da zgradba te ozkotirne železnice iz Poličan do Konjic je stala okoli 350.000 fl., ako bi ne imela dovolj lastnih dohodkov, moral bi Konjiški okraj skrbeti za obresti za 150.000 gld. Okrajni zastop je pa na okrajne stroške moral poplačati zemljišča, ki so se porabila za železnični tir. Če toraj leta 1893 ta železnica ne bo imela dovolj dohodkov, bomo morali leta 1894 doplačevati.

r.

Cerkvene zadeve.

Božič v gradu Konjiškem.

Božični prazniki! Kdo neki ne bi se jih veselil? Kdor

le zamore, hiti o božiču k svojim ljubim in dragim domu. Še svitli naš cesar zapustili so o božiču svoje prestolno mesto Dunaj, da so obiskali svoje drage otroke v Monakovem in v Lichteneggu pri Welsu. Kako omilovanja vredni so pa oni otroci, ki nimajo starišev, kateri bi jim zamogli o božičnih praznikih pripraviti še toliko pičlega veselja! Žal, da štejemo tudi mi v Konjicah preobilo takih otrok, ki morajo v šolo, a nimajo potrebnega oblačila ter pogrešajo tečne hrane. Tem najrevnejšim sirotam naklonil je On, ki skrbi za vrabčiča na strehi, dve preblagi krušni materi, kakor si boljših želeti ne morejo. Prvi je zibelka tekla daleč od todi na prebogatem gradu njenega rajnega očeta svetlega kneza Auersperga na Češkem. Od svoje še žive matere navzela se je ta odlična hčerka naroda Češkega prav nježne ljubezni do svojega roda in občudovanja vrednega spoštovanja do svete katoliške cerkve. Ta preblaga gospa, kneginja Kristijana, rojena princezinja Auersperg, biva s svojim svetlim soprogom knezom Hugonom Verijandom Windisch-Graetz (beri: Vindišgréc) že osmo leto v Konjiškem gradu. Vbožci hodijo tje trumoma pomoči prosit. Višoka gospa daje ob mrzlih zimskih delavnikih po 150 reci: sto petdeseterim učencem in učenkam tukajšnjih šol o poldne tople hrane. Druga njej podobna mati, baronovka Vay, roj. grofica Wurmbrand s Prevrata, deli pa tem siromaškim otrokom dan za dnevom kosček kruha. O božiču prirejate te velike dobrotnice naše mladine ob svojih stroških bogato obloženih »božičnic«. Naj dnes ob kratkem popišem »božičnico«, kakoršno je svetla kneginja Kristijana Windisch-Graetz pripravila letos revnim šolarjem na svojem gradu v Konjicah.

Že pred adventom so imeli krojači in šivilje dovolj posla, da napravijo 25 fantičem in 25 deklicam od vrh glave do nog novih oblačil. Fantje dobili so za na glavo lahkih čamrov, dekleta pa volnenih rutic. Pa tudi na noge revnih otročičev skrbna mati ni pozabila. Naročila je 50 parov zimskih nogovic in ravno toliko parov z usnjem preoblečenih cokel, to je čevljev z lesenimi podplati, kakoršni so ob Pohorji običajni. Da bodo otroci imeli kaj jesti in še svojim starišem, bratom in sestricam kaj deliti, nakupila jim je svetla kneginja štručic, kolačev in sladčic, kakoršnih medicarji po shodih prodajejo. Pod ovenčano in z voščeniimi svečicami razsvetljeno smereko postavila je velike košarice rdečih jabelk in sladkih orehov. V petek pred božično biljo ob 11. uri predpoldne pripelja g. nadučitelj Kapun v grad one srečne otroke, ki so bili kot najrevnejši šolarji odbrani, da prejmejo jim primerjeno oblačilo. Čast. gosp. nadžupnik razložijo otrokom pomen božičnega drevesa, ki nas l. spominja »drevesa življenja« v rajnu ter nam 2. pred oči stavi začetnika življenja Jezusa Kristusa, ki nam je prinesel iz nebes brezštevlnih darov. Po tem nagovoru in po kratki molitvi razdelila je svetla kneginja Kristijana lastnoročno odbranim fantom, kakor dekličem za nje pripravljeno obleko, kneginjina svetla otroka Lujzeta in Hugon delila sta pa obdarovancem kolačev, štručic, jabelk in orehov. Da bi bil pač ti zamogel takrat gledati veselje, s katerim so bogato obloženi otroci hiteli iz bliščeče knežje dvorane na svoj borni dom! Vsak bi bil rad prvi pokazal svojim domačim obilnih darov, katerih je prejel v lepem gradu. Menim, da so še angelji varuhi teh revnih otrok imeli ta dan dovolj posla, predno so vsa ta dobra dela popisali v bukvah življenja.

Nad sveto biljo pripeljali so se na božične praznike s Haasberga v Konjiški grad svetli oče, Hugon knez Windisch-Graetz, njihova hči, princezinja Aleksandrina najstarejši brat našega svetlega kneza in princ Ernest, njegova mati, svetla kneginja Matilda, da bi vsi skupno tu obhajali sv. božične praznike. Tudi tem odličnim gostom

kakor svojim dragim otročičem, poslednjič vsem grajskim služebnikom pripravila je svetla kneginja Kristijana prebogato božičnico.

Vendar božično veselje v našem gradu ni ostalo le posvetno, o ne, bilo je duhovno, bilo je krščansko, bilo je res uzorno. Čeravno so bili za advent vže vsi udje svetle rodbine, kolikor nam je znano, prejeli sv. zakramente, videl si na sveti božič in zopet na praznik sv. Štefana pri mizi Gospodovi ne samo visoke gospe, ampak tudi oba svetla kneževiča. Mlajšega princa občudovali smo v lepi njegovi vojaški obleki. Svetla kneginja Kristijana vdeležila se je na sv. dan popoldne z molkom v roki sredi med kmeticami darovanja okoli oltarja. Tudi ona je poljubila s spoštovanjem svetinjo sv. križa ter je položila na oltar svoj dar za domače vbožce. Naj bi vendar naši strahopetneži in verski mlačneži takšne vzglede brali ter se ojačili, da bi svoje krščanske dolžnosti srčneje in vestneje izpolnjevali!

J. Konjičan.

Gospodarske stvari.

Kneipp-ovo vodno zdravišče v Kamniku.

Slavnoznana „Družba sv. Mohorja“ v Celovcu, izdala je letos tudi knjigo z naslovom: „Domači Zdravnik“. Ta knjiga bo Slovence poučevala o ohranjenju zdravja in o zdravljenju raznih boleznij z vodo, po načinu najslavnejšega vodozdravnika gospoda župnika Kneippa na Bavarskem.

a) Da si človek zdravje ohrani, treba mu je svetlobe in čistega zraka, zato se naj vsaki dan okna odpró, da pride v sobo čisti zrak in solčna svetloba. K ohranjenju zdravja treba je tudi primerne oblačila, marljivega dela, pravočasnega počitka, zdrave in zadostne hrane in dobre pitne vode. Za otroke do šestega leta je najzdravejša hrana: mleko, želodova in sladna kava (Malzkaffee). Za otroke pa, ki so že nad šest let stari, je najboljša taka domača hrana, ki je lahko prebavna, a ne meso. Celó škodljivo je, otrokom dajati bobovo kavo, pivo, vino ali žganje. Jako zdravo za otroke je kopanje, a voda ne sme biti pretopla, ampak mlačna, najboljša pa je mrzla voda; toda kopanje v mrzli vodi sme trajati le en trenotek. Tudi otročje oblačilo ne sme biti pretoplo in premeškužno. Spalnice sploh pa imajo biti suhe in zračne. Natančneje o tem beri „Dom. Zdravnika“ I. del.

b) Zdravje si človek ohrani na dalje z utrjevanjem. Utrdi se človek, ako hodi veliko bos, bos tudi po vodi, po mokri travi, po mokrem kamenju in po novopadlem snegu nekoliko minut. Več o tem se bere v II. delu „Dom. Zdravnika“.

c) K zdravju služijo človeku tudi iz rastlin narejeni čaji, izvlečki (ekstrakti), grahovi in olje. Več o tem se najde v III. delu „Dom. Zdravnika“, a v IV. delu se bere, kako se z vodo zdravijo razne bolezni. Kdor pa se hoče zdraviti po Kneipp-ovi metodi, naj ne ravna samovoljno, posebno ne pri kroničnih boleznih, ampak naj se obrne:

1. Do izučenega zdravnika, ki najbolje vé, kje bolezni tiči. Tudi gospod župnik Kneipp, k njemu prišle bolnike pošlje najprej k izšolanim zdravnikom, a potem se le njih začne zdraviti v svojem dobro urejenem zdravišču.

2. Kdor se hoče vspešno zdraviti po Kneippovem načinu, naj se ozira tudi na dijeto.

Kneipp priporoča prosto tečno domačo hrano, posebno „krepko juho“ (Kraftsuppe) in kruh iz naravne moke z otrobi vred. Mesto bobove kave, čaja, piva, vina

in žganja, pa svetuje: sladno kavo, mleko in medico. Vse, kar je k zdravljenju bolnikov potrebno, se pa nahaja le v dobro urejenih zdraviščih Kneipp-ovih. Elegantno in dobro vrejeno Kneipp-ovo zdravišče pa imamo od leta 1891 v Kamniku na Kranjskem. Ono ima posebnega zdravnika, ki je dalje časa praktikoval pri župniku Kneippu, ter ima od njega spričalo posobnosti. Razven tega je zdravil dve leti po Kneipp-ovi metodi v gornji Avstriji z najboljim vspehom, po poročilih: »Vaterlanda«, »Kneipp-Blätter« in drugih. Ono ima tudi izvrstno planinsko čisto vodo: »Bistrice«, izvirajočo v Kamniških hribih, od Kamnika $3\frac{1}{4}$ ure hodá, koja je podobna »Savini“ ter pri izvoru tako mrzla, da je ni moči piti. Kneipp pa pravi: „Čem bolj mrzla je voda, tem boljša je.“

V elegantnem kopališču so kopeljne sobe vrejene s toplimi, mrzlimi in kropilnimi (douche) kopeljmi.

Razven kopelj se uporabljajo: polivanja na kolena, na hrbet, na stegna in na celi život, tudi ovitki, zavoji, umivanja, sopari na posamezne ude, sploh vse porabe z vodo po Kneipp-ovem načinu.

Tik kopališča je veliko plavališče s 16 kabinami. Poleg kopališča je tudi prekrasno „zdraviško poslopje“ (Kurhaus), koje ima veliko obednico, lepo krito verando z ene strani, a nekrito verando z druge strani. V nadstropju so pa razne sobe za goste. Soba s posteljo od 40—70 kr. na dan. Stanovanja se tudi dobé v bližnjih treh elegantnih vilah: »Neptun«, »Lujiza«, »Ivana« in v »Mlinu«.

Tudi Kneipp-ova hrana se dobi v »Zdraviškem poslopju«: za osebo I. razreda po 1 gld. 36 kr.; za osebo II. razreda po 70 kr. na dan (za zajutrek, kosilo in večerjo).

Za vodno zdravljenje s perilom in postrežbo vred se plačuje za dan in osebo 60 kr., manj premožni plačujejo še manj.

Iz Ljubljane se lahko v $1\frac{1}{2}$ uri pripelje v Kamnik z železnico, ki trikrat na dan vozi. Od železniške postaje do »kopališča« pa je samo 10 minut hoda.

Dopisatelj teh vrstic imel je jako hudo bolezen: »sklepno skrnino« (Gelenkrheumatismus), ter se je tudi zdravil lanjskega leta v zavodu Kamniškem, v treh tednih se mu je tako zboljšalo, da je kmalu po odhodu zamogel zopet opravljati svoja duhovniška opravila. Po naročilu vodnega zdravnika Kamniškega pa je še do letos nadaljeval zdravljenje z vodo in hvala Bogu in preblagemu gospodu Prašnikarju, lastniku zdravišča, je sedaj že rešen nadležne »sklepne revme«.

Voda torej ima resnično čudovito zdravilno moč; toda rabiti se mora na tanko tako, kakor se bere v letošnjem »Domačem Zdravniku«.

O čudoviti zdravilni moči vode spričuje tudi sledeči slučaj: Dne 24. avgusta lanskega leta, je prišla v Kamniško zdravišče Marija Golob iz Luč na Štajarskem zaradi hude bolezni na očeh. Uboga deklica je samo na eno oko malo videla, na drugo celo nič. Tako je sama pravila v Kamniku dopisatelju tega dopisa. Ta deklica je ozdravela nenavadno hitro. V enem tednu je bila popolno zdrava na obeh očeh.

Kneippovo vodno zdravišče je odprto od 1. maja do 15. oktobra. Vsakemu, ki išče ljubega zdravja pri uporabljanju vode, se ta zavod toplo priporoča; gospod župnik Kneipp ga sam priporoča prihajajočim bolnikom iz južnih krajev, po spričevanju nekega Ljubljana, zdravečega se pri Kneippu v Wörishofenu, kateremu je po ozdravljenju in pred odhodom rekel, da naj še nadaljuje vodno zdravljenje v ustanovljenem zdravišču Kamniškem, kar je tudi storil. Kneippovec.

Sadjarstvo.

Bliža se čas, ko bo treba spet misliti in pripravljati se na novo saditev sadnega drevja. Vsak priden, skrben gospodar in posestnik bo pregledal ob bližajoči se spomladi svoje zemljišče, ter poiskal še prazne a pripravne prostore za nasad sadnih dreves. In takih prostorov je na naši slovenski zemlji še veliko. Zlasti pa bi se naj sl. občinski in okrajni zastopi opozorili na to, da bi dali povsod zasaditi prostore kraj cest in javnih potov s sadnim drevjem. Koliko zakladov še leži zakopanih na teh krajih! S tem bi se okrasila vsaka okolica in položil temelj blagostanju v ugodnih letinah. Tudi popotnikom bi dobro služila prijetna senca ob silni poletni vročini, kedar morajo potovati po planem. Naj bi nas vedno spodbujale k temu besede slovenskega pesnika, ki veleva:

Ce imaš kje prazno mesto,
Naj bo v vrtu al' za cesto,
Sadno drevce tje posadi,
Al' v jeseni al' spomladi;
Drevce tebi v zahvalo
Zlahno sadje bode dalo;
Ce pa ne bi teb' zorelo,
Ime tvoje bo slovelo.

Sejmovi. Dne 11. januarija na Planini. Dne 17. januarija v Kapelah, v Gorenji Radgoni in v Pletrovčah.

Dopisi.

Iz Šalovec pri Središču. (Pobirki po drugi volitvi.) Nastopil je bil dan 8. avgusta; bil je sicer prav vroč in jasen dan, ali na našem občinskem obzorju so se okoli devete ure začeli zbirati hudoourni oblaki tako, da je marsikateri občan že začel z glavo majati: danes bomo bržkone silno nevihto imeli. In zares, garda našega slavnega župana se je močno od zadnje volitve pomnožila, pa kako tudi ne bi, saj se v petih mesecih zamore marsikaj spremeniti! Dosti naših volilcev je namreč svoje prepričanje rado nerado izgubilo. Drugim pa je g. župan s pestjo namignil. Pa glejte čudo: to in še kaj druga je zadostilo, da ti je iz Savla postal Pavel. Za pooblastili pa je tako še celo po noči stikal, da se nam je ubožec zares smilil. K nekemu posestniku je ravno o polnoči prišel, ga pregovarjat, naj na njegovo komando voli, ali mož se je na vso moč branil. Pa čujte, kaj si še g. župana zvita buča zmisli: nasvetoval mu je, naj rajši na sejem pojde, njemu pa pooblastilo izroči in glejte, zvijač je svoj namen dosegel. Neki Hanzek, ki popolnoma na njegovo komando gleda, moral se je na njegovo povelje celó v Varaždinske toplice podati. Zakaj neki? Samo zato, da je župan od njega pooblastilo dobil, to pa seveda ni postavno. Temu bi pač svetoval, da si pri prihodnji volitvi naj rajši dušnega, kakor pa telesnega zdravja poišče! Kako pa se je potem volitev vršila, naj vam, častiti bralci, le površno in glavne točke opišem. Prvi je volil, sam sebe, naš slavni župan in sicer zato, ker misli občinsko žezlo do svoje smrti v roki imeti, potem pa njegov sin: tako se je že večkrat sam izustil. Na prestolu naslednika vendar-le nimamo, ni se nam torej treba bati. Potem se je pa volitev nadaljevala, in naši možje so se združili tako tesno z njegovim krdelom, da so zmagali. Kako pa bi moralo tudi drugače biti, saj je dal mizo v poselni hiši pogrniti, in nekateri lačenbergerji so si hodili prav pridno svojih grl gasit. Zmagal je torej naš slavni maršal s svojo gardo, pa po oblastilih. Pravi možje pa, ki še jim je mar za blagor občine, so tudi pravočasno pritožbo na slav. c. kr. namestnijo vložili. In ako

bo božja volja, bomo našemu po sili županu vendar-le njegov prestol prevrnili, da bode potem poleg sedel. Kako pa se bo naša stvar končala, vam, častiti bralci, prilično naznanim. Za zdaj pa mi ostanite z Bogom, in želim vsem veselo novo leto.

Iz Smarijske okolice pri Jelšah. (Družba sv. Mohorja.) Zares lepega, mikavnega in koristnega berila nam je podala tudi letos družba sv. Mohorja. Med vsemi letošnjimi knjigami pa se gotovo »Domači zdravnik« najboljši bere. Vsak družbini ud si pač lahko misli: ni mi žal goldinarja, ki sem ga odločil v ta namen. Marsikateri pa se tudi že zdaj kesa, ki je letos bil izostal, ali pa da se pristopil ni. S knjižico »Domači zdravnik« sem se jaz kmalu okoristil. Imel sem namreč ozebljino na obeh nogah ter se poslužim proti temu dokaj priprostega pomočka s tem, da sem šel za štiri minote bos hodit po zadnjem novopadlem snegu; in v resnici ozebljina je izginila, ne čutim je več. Ako se bodo ljudje natančno in pazljivo ravnali po naukih in nasvetih, ki jih v tej knjižici podaja svetovnoznani župnik Kneipp, odvrnila se bo mnogotera bolezen in ostal lahko marsikak novič v žepu, ki se znosi zdaj za draga, pa večkrat malovredna zdravila zdravnikom in v lekarno. Najboljša pa najceneja zdravila ima človek doma in v svojem obližji. Tudi za prihodnje leto se nam pripravljajo jako mikavne in koristne knjige; zatoj se podvizajte s pristopom v prav obilnem številu k tej slavni družbi. Kdor pa ne mara pristopiti, tisti je vreden ni, ako le sploh kaj brati zna. Najbolj pa kaže nabirati ude za prihodnje leto — zlasti na kmetih — kmalu po prejetih knjigah in ne še le zadnje dni februarja. Znano je, da kmečki ljudje ne dobivajo denarjev ob gotovih in določenih časih, kakor drugi stanovi; nekateri bi morda zdaj še lahko odločil goldinar v ta namen, če bi se na to opomnil, med tem, ko ga takrat ne bi zmogel, kadar je nabira družbenikov že pri kraju. Želeti je, da bi ta prekoristna družba tudi v prihodnje z enakim vspehom se razvijala in napredovala, kakor doslej, da bi s koncem tekočega stoljetja, z letom 1900 štela že stotisoč udov!

Izpred Velike Kape. (Slabe razmere.) Umetne nakane, katerih se poslužujejo nemškutarji pri nas v svoj prospel, pa na zgubo in v sramoto slov. ljudstvu, povzdignile so se tako visoko, da sedaj že premagujejo in slepijo čustva nekaterih najveljavnejših, v obče spoštovanih mož, kateri so bili za najpogumnejše korenjake slov. naše Ribnice. Predno se je luna 13 krat premladila, ponudili so si naši gospodje šulvereinarji priložnost in so o priliki, ko se je vršila šulvereinska veselica, pregovorili nekega iskrenega korenjaka, slov. jeziku, domovini in materi Slavi vedno zvestobo obetajočega, da je skočil v njih zakrpani šulvereinski koš in jim vrgel v judežvo možnjo celih 10 fl. v prospel in razširjanje šulvereina. Preskočimo eno leto naprej in oglejmo si sedanjo umetno pa neolikano zvijačo naših nemčurskih slavohlepnežev! V nedeljo 18. decembra l. l. osnovali so tukajšnji nemškutarji takozvano sobno strelno društvo, kateremu načelnik je gosp. R. T... i. Ker jim je pa primanjkovalo novcev za puške in drugih podrobnosti, ki k streljanju pripadajo, zato so se ti blagi ustanovniki tega društva predrznili zopet nadlegovati onega narodnjaka, kakor lansko leto za šulverein, in še nekega drugega velespoštovanega rodoljuba za podporo, od katerih so dobili, od prvega 4 fl., od poslednjega pa 2 fl. Ne rečem, ako bi se podpiralo kako opravičeno in pošteno nemško društvo, kajti vsi smo ljudje po božji podobi vstvarjeni, tukaj pa je to društvo prvič nepotrebno, drugič pa donaša veliko pohujšanja za nedorasle osebe. To pohujšanje izvira namreč od iz papirja izdelane in potem nespodobno naslikane ženske osebe,

katera pri vsakem strelu naznani, na gnusobni način, strelcu njegovo izurjenost. Želeti bi bilo, da se tako društvo odpravi iz okolice in bi se od teh dveh, na kriva pota zavedenih narodnjakov, ako že tako daleč denarne razmere pripuščajo, rajši društvo sv. Cirila in Metoda bolj podpiralo. Imamo sicer to društvo pri nas v Ribnici, pa skrito je skrito. Pred dvema letoma vršila se je res veselica tega društva v hiši gosp. E. P. ali od takrat je društvo zopet zaspalo in se noče več vzbuditi. Mi upamo boljše dobe, upamo pa tudi ti dve zgubljeni ovci zopet nazaj v naš hlev pripeljati. (Konec prih.)

Iz Čadrama. Naše cerkveno društvo za pozidanje nove farne cerkve, katero je bilo pred osmimi leti ustanovljeno, si je l. 1892 pridobilo 41 novih dobrotnikov in jih šteje za vsem zdaj 1052 in tri navadne društvenike, ki so prvič plačali 52 kr. letnine in jih je za vsem zdaj 451. Društveni odbor je po moči deloval skoz celo leto, a doma mu je bil velik nasprotnik lanska huda toča, ki je bila kriva, da smo lani in tudi letos imeli le slabo letino in ker vina ni bilo, tudi ljudje denarja pogrešajo in kjer nič ni, še smrt vzeti ne more. Ker je pa naše društvo že koncem preteklega leta imelo okoli 19.000 gld. gotovine, smo v tem letu prejeli nad 800 gld. vplačanih obrestij, 538 gld. so nam tuji dobrotniki, 500 gld. društveni predstojnik in nekateri mrtvi tudi večje ali manjše zneske darovali in tako je hvala Bogu naše društvo se zopet povzdignilo in ima zdaj že nad 21.000 gld. gotovega premoženja. Najznamenitnejše delo v prih. letu našega društva pa je to, da si je ono kupilo 17. avgusta v sredi med Čadramom in Oplotnico na najlepšem kraji stavišče za novo cerkev in ima tam zdaj župnijska naša štiri orale zemljišča in prave lepe prostore za vsako stavbo, ki bodo lepo obdelani vredni nad 4000 gld. Do zdaj smo si bili za stavišče v skrbi, kajti stare cerkve nismo namenjeni podreti, ampak njo v podružnico sv. Nikolaja prekrstiti, saj bi se tudi na našem lepem pa premalem griču večja cerkev brez velikih stroškov ne dala pozidati in drugega prostora nismo si mogli pridobiti. Kar živi niso hoteli storiti, so mrtvi pomagali, umrla je namreč 1. julija t. l. po dolgi bolezni kmetica Marija Kos, ki je še tudi na smrtni postelji nam 60 gld. za cerkev sporočila in udovec njen je še drugam oženil in svojo domačijo je nam prodal in česar še prej upati nismo mogli, se je zgodilo. Dne 6. oktobra bil je že tudi pri nas sloveči c. kr. dvorni stavbeni mojster g. J. Schmalzhofer, ki v Mariboru pri č. oo. frančiškanih stavi samostan in cerkev ter si je stavišče pogledal, katero je prav lepo in dobro imenoval, bil je pa z g. župnikom in svojim namestnikom v Mariboru pri sv. Barbari, kjer se mu je razložilo, da ima naša nova farna cerkev vsaj tako velika biti in še lepša, kakor je ta podružnica in potem bo našim razmeram in potrebam ustrezala. Sloveči g. mojster obljubil nam je v kratkem načrt za našo stavbo napraviti in ga zdaj vsaki dan že težko pričakujemo, da bi se potem zamoglo ali kar, ali počasi k stavbi pripravljati, kakor nas bodo domačini in še dobri tuji radovoljno podpirali, saj dobro vemo, da ako bi morali vso tvarino, voznje in delavce vse plačati, imamo še veliko premalo denarja. Kjer pa farani z združenimi močmi in za božjo čast radi tudi zastoj delajo, kakor so to storili farani pri sv. Križu nad Ljulomerom preteklega leta, tam se da tudi s primerno manjšim denarjem, kakor ga že mi imamo, krasna hiša božja vsaj pod streho spraviti. Da se potem vsa potrebna znotranja oprava veliko tisoč goldinarjev stane, mi dobro vemo, saj nas je samo popravilo podružnic sv. Barbare stalo blizo 5000 gld. in ako bi še hoteli v povzdigo lepote lepo malanih oken, cerkvenih novih bander, po ladji cerkveni lepih stolov in lepi luster imeti, še 5000 gld. potrebujemo. In kdo

bi nam jih daroval? Mi tedaj delamo v dobrih in slabih časih in smo hvaležni vsem dobrotnikom za njih zvesto podporo in srčno želimo, da nas tudi v novem letu podpirate, kajti le z združenimi močmi bo v kratkem kamen do kamena palača, lepa in dovolj prostorna farna cerkev v čast Bogu in sv. Janezu Krstniku!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Nj. veličanstvo svitli cesar biva na Dunaji in kolikor je sedaj določeno, podá se na Ogersko še le na konci tega meseca. — Čudno je, da se »nemška levica« drži tako na miru ter ne tirja od vlade, da se pokliče mesto grofa Kuenburga drug minister-rojak v vlado ali pa mar misli, da je za-njo na ednem samem ministru premalo? Vsa je podoba za to. — V mestnem zastopu na Dunaji sedi liberalna večina, ali ljudje niso z njo nič kaj zadovoljni, najbolj zato ne, ker preveč denarja na leto izmeče, ali pozna se v mestu premalo, za kaj se denar izdaje.

Štajarsko. Deželni glavar, grof Wurmbrand se neki v političnih rečeh ne nosi nemškim liberalcem po volji in bi bili radi, ko bi odložil svojo častno službo. Se vé, da jim ne stori tega, kajti ta služba ni samo častna, ampak je tudi mastna. — Glasilo nemških konservativcev »Grazer Volksblatt« je doživelo svoje 25. leto in je vredno, da ga vzame človek, tudi izmed nas, v roke, kajti že dalje časa piše prav lepo o našem slov. ljudstvu.

Koroško. Nemško konservativci si pripravljajo lastno tiskarno v Celovci ter mislijo, da začne z njo novo življenje za-nje. To jim sicer tudi mi želimo, ali ne obetamo si, da bode tako, saj se celó v vrsti nemške duhovščine nahaja še marsikateri, ki ni »ne mrzel ne topel«. Dokler se v tem ne vzboljša, ne more tudi tiskarna opraviti veliko, kajti malo velja tiskati še tako imenitne reči, če pa ni bralcev in tacih ni pri dobrih katol. knjigah, če gg. duhovniki ne prevzamejo truda spraviti jih med ljudstvo. Kako drugače liberalci in njih apostoli: oštarije, štacune, uradnike!

Kranjsko. Mnogo imajo Kranjci narodnih društev po mestih, pa tudi po trgih in še celó po vaséh. Taka društva so zlata vredna, toda le takrat, ako so v rokah dobrih in delavnih mož, sicer pa se izgublja društvo za društvom in človeku še žal ni za-nje. — O novem letu je preteklo sto let, kar imajo v Ljubljani na javne stroške razsvetljava. Take stoletnice nima katero bodi mesto.

Primorsko. V Gorici izhaja poslej »Soča« vsak teden in »Primorec« vsacih 14 dnij, oba lista ureduje učitelj g. A. Gaberšček. — V Trstu je bil obsojen tajnik v mestnem uradu, dr. Artico, na 50 gld. kazni, ker je tamošnje »slovensko posojilnico« imenoval »društvo za Rusijo«.

Istersko. V Pomjanu se je izvolil, če tudi z veliko težavo, nov župan in sicer vrli Hrvat L. Belić. — Poslanec Spinčić in dr. Laginja sta izdala oklic na svoje volilce ter razlagata v njem, kaj bi rada in kako da mislita to doseči. Več pa ni treba še govoriti o tem oklici.

Hrvaško. V zadnjem listu smo poročali, da se dve stranki hrv. rodoljubov strnili v eno stranko. Nad tem je pri hrv. ljudstvu sedaj splošnje veselje, toda pri znani kruti sili ogerske vlade izgodi se lahko, da se izgubi kmalu tudi to malo znamenje sloge med hrv. rodoljubi.

Ogersko. Predsednik v ministerstvu, dr. Weckerle, je govoril o novem letu na častitko liberalne stranke o »strogi volji«, ki jo ima ministerstvo s tem, da izpelje versko-politične postavbe in kar še jih ni, tiste pa priredi brž, ko bode mogoče, za posvetovanje v državnem zboru. No, posebne potrebe ni ne za eno, ne za drugo, pač želijo to judje in kar hoče jud, to stori madjarski švab brez vsega vprašanja.

Vunanje države.

Rim. Jubileja slavnost za škofovstvo Leona XIII. se je pričela že koncem meseca decembra v Rimu v cerkvi »Del Gesù« in konec teh slavnostij bode še le letos koncem aprila. Pričakuje se romarjev o tej dobi v Rimu veliko, če le ne bode kje neporednostij, kakor so jih romarji lani doživeli.

Italija. Da je sedanji kralj, Umberto le še za senco vladi, katera stoji blizo popolnem v službi frama-sonov, za to imamo toliko znamenj, da se bojimo v kratkem času velicih prekucij in težko, če še v njih ostane kraljeva krona na glavi kralja: na vso silo se dela za republiko tudi v Italiji in kralj Umberto mora molčati, če hoče ali noče, na vse te prikazni.

Francija. Težko je reči, kateri možje, ki so sedaj v republici na vrhu, so še »snažni« t. j.: niso se dali podkupiti pri tej ali drugi postavi, ki se je sklenila v zadnjih letih — na slavo republike. Če gre za pravo, mora se reči, da išče človek v njih vrsti poštenjaka lahko o belem dnevu z lučjo v roci, pa ga še ne najde. Kako bi bilo tudi drugače, saj ne trpi republika več verskih zapovedij, ampak le zapovedi države, le-teh pa je najboljša še slaba!

Belgija. Delavcev, t. j. mož, ki delajo v tovarnah ali pa tudi v rudokopih, ima Belgijska država jako veliko in ker pri teh ni doma zadovoljnosti, zato ni čuda, če so ondi »strike« v navadi, na škodo največ delavcem, potem pa tudi tovarnarjem: smeje pa se v pest delavcev ščuvurji, kajti njim je strike — bogata žetev.

Anglija. Lani se je lepo število lizrovcev povrnilo v naročje katoliške cerkve, največ iz višjih rodbin; izmed ljudstva pa razmeroma ne veliko in to zavoljo tega, ker nima priložnosti izpoznati svojih zmot.

Nemčija. Cesar Viljem II. hoče na vsak način, da se v državnem zboru vsprejme načrt postavbe za dvoletno vojaško službo; če se ne izgori po volji cesarja, razpusti pa se naj državni zbor! — Bismarck vendar-le ne pride na Reko ter izostane tako veselje naših žgečih Nemcev. Nam je tako ljubše, kajti če tudi nismo posebno prijatelji teh nemških kričačev, vendar pa se nam zdi sramotno, če se izvé tudi drugod, kako na slabem da stoji njih domoljubje. — Vodja nemških konservaticev pl. Reichensperger je umrl v visoki starosti.

Rusija. Kakor že večkrat, tako se tudi sedaj po ruskih listih razpravlja vprašanje, ali ne kaže, da Rusija napové vojsko avstrijski vladi. To je neki treba, ker avstrijska vlada drži kneza v Bolgariji, kar je Ru-siji na škodo. Težko, če je na tem kaj resnice!

Bolgarija. Govorica se širi, da se knez Ferdinand kmalu zaroči z neko katoliško princesinjo. Knez in kne-ginja ostaneta lahko v katoliški cerkvi, če je ljudstvo bolgarsko tudi sploh razkolniško.

Srbija. Ker je vladi bila sreča mila pri občinskih volitvah v Belem Gradu, zato hoče sedaj razpustiti tudi skupščino, drž. zbor ter upa, da pride tako liberalna stranka v večino. Prav lahko je to mogoče.

Tursko. Sedaj o novem letu je sultan zopet v zadregi, kar se tiče denarja, kajti v kasah ga ni, plačila pa je na vseh stranéh veliko. Tudi ruska vlada tirja zaostalo odškodnino.

Afrika. Našim bralcem ni treba praviti, da je od ondot sedaj težko dobiti kacih poročil. Snega ondi sicer ni, ali zato tem več dežja.

Amerika. To leto vrši se v Cichagu, kar je našim bralcem znano, velika razstava mnogovrstnih rečij, prav po ameriškem načinu, toda o nedeljah bi razstava ne bila odprta. Tako strogo se gleda tamkaj na nedeljo. Kakor pa se vidi sedaj, so celó škofje za to, da se odpre razstava tudi o nedeljah, toda samo popoldne in brez dela: samo na ogled bodo reči, kar se jih razstavi. To je lepo!

Za poduk in kratek čas.

Pri večerji.

Spisal Leon Štorman.

Priletel je en pisan tič,
No lepo pesem je zapel.

Ko smo večerjali pri L . . . u, sedel je v družčini pri mizi postaran mož, ki je tam čez dan streho pokrival. Lahko vam bi ga z imenom povedal, ali ker bi on potem kedaj izvedel, da je v »cajtnge prišel«, tedaj pa bi bil gotovo hudovoljen na mene, zato ga zamolčim, saj večina bralcev bi ga itak ne poznali. Vse eno bodite le lepo tiho, da ne bo mož še vrstice zvedel! Da bi pa sam to bral, zato nimam strahú; prvič zato ne, ker stari ljudje se dosti malo brigajo za časnike, še takih nočejo brati, kateri se jim zastoj pošiljajo, drugi posebej pa že ta mož, kakor je sam pri neki priliki rekel, ne vidi brati družega, kakor češnje in borovnice.

Ta človek zelo rad kaj pripoveduje; in tudi zdaj smo mu pustili prvo besedo, dobro vedoč, da se nam mlajšim ne spodobi vtikati se v govore starih ljudi.

Tako-le je začel praviti: Ko sem bil še jaz mlad, nisem nosil brk pod nosom, ampak sem se tudi, kakor zdaj na starost bril; ali zobe sem imel zdrave in močne, to pa moram reči. Vendar glejte! Enkrat me je eden malo boled in sem zato za zdravilo v usta vzela neko hudirjevo olje in vsi so mi potem iz ust zleteli. Kaj vse se živemu človeku ne zgodi!

Še nekaj bom povedal. — Zdaj, ko zobij nimam, pa me rado peče in ne ljubim vročih jedil. Pri oném v hribih sem lani pokrival, zvečer pa smo vrelo kašo večerjali. Gospodinja jo je menda iz peči, pa kar na mizo prinesla, taka je bila. Jaz sem pihal in kašo hladil, pa vse ni nič pomagalo. Tudi domače ljudi je tako peklo. Zdaj gre dekla in prinese vsakemu krožnik, da si je nadeva na-nj in jo jé; meni pa ni nič prinesla, kakor da res moram vročo jesti. Ali buzarona, peklo me je že tako, da nič takega. Kaj tedaj naredim? Klobuk vzamem, pa si va-nj kaše nadevam, in dobro je bilo. saj bolje hladno smo jeli, oni s porcelanastih krožnikov, jaz pa iz starega klobuka.

Veste, kdor hodi po hišah delat, zna vsake sorte rečij in se mu marsikaj prigodi; tudi meni se je že marsikatera vsekala. Tako sem tudi nekje pokrival in zato tam pri kosilu bil. Najprvo je bilo kislo zelje na vrsti. Domači so ga pridno zajemali, jaz sem pa le gledal; kar mi reče domača hči: »Kaj vi ne bote jeli?« Jaz pa pravim: »Ne jém zelja«. In snedli so ga brez mene. Zdaj pridejo žganci na mizo, pa tudi teh se ne dotaknem. Na to pride gospodinja v hišo, in ko vidi, da jaz le kar tako sedim, mi dé: »Zakaj pa vi ne jeste?« V tem pa pogleda in vidi, da žlice nimam. Zdaj pa ušk! ušk! pripelja hčeri na vsako stran eno zaušnico, ker je ona žlice delila, meni pa jo pozabila dati. Potem pa se k meni obrne in mi reče počakati. In res počakam. Na to mi prinese liter vina in p.

hleba in me prosi, naj tega nikjer ne pravim. Jaz pa sem rekel: »To bom povedal, kako se mi je naredilo, pa tega ne, pri kateri hiši.« In tega še zdaj ne povem!

To je mož pravil, pa se je tako pametno držal, da smo mu morali verjeti. Nadalnje pripovedovanje pa mu ni bilo kaj posebno. Pravil je n. pr. o starih časih, kako je kaj tedaj bilo na svetu, ko je še on fantoval. Tedaj je bilo grozno dobro, pili so ga neki bokal po groši, pa so imeli več denarja, kakor sedaj; in da so svoje dni ženske nosile sivopobarvane janke, pa iz domače ali hodne robe in havbe na glavi. Te so bojda bile »te prave«. Ljudje se tedaj niso gospôsko nosili, pa so lahko shajali. Sedanji mladi ljudje (tako je tudi pravil) pa si nič ne prihranijo, fanti vse zapravijo, dekleta pa si dragocene obleke kupujejo. Zato pa nimajo stariši še za sol pogostem, kamo-li za druge potrebe!

No, pa teh stvari, kar jih je mož pravil, bilo je veliko. Nismo si jih zapomnili ter bi težko povedal »vse po vrsti, kakor so hiše v Trsti«. Zato odložim peró, in zapišem samo le še besedo, ki nam jo je krivec pred odhodom voščil, in to je: »lahko noč!«

Smešnica. Kateket sreča na potu proti šoli učenca, kateri ga pozdravi: »Kuden Dak«. Kateket mu reče: »Gehst du in die Schule?« (Greš-li v šolo?) Učenec odgovori: »Kaj bi radi?« Kateket vpraša še torej enkrat: »Gehst du in die Schule?« Dečko pa se odreže: »Povčjte mi po slovenski!« Kateket: »Kaj, mar nisi Nemeec, saj si me po nemški pozdravil?« Učenec: »Ne, gospod, samo učitelj so nam zapovedali, da moramo tako pozdravljati, sicer pa ne razumem nič nemški.«

Razne stvari.

(Cesarsko darilo.) Svitli cesar so darovali za popravila cerkve pri Sv. Lenartu v slov. gorinah 100 fl. iz lastnega premoženja.

(Mitnice.) Vsled drž. postave so o novem letu prenehale mitnice pri mostih na državnih cestah, ne pa mitnice sploh, kolikor jih je ob tistih cestah. Leteh se je celo več nastavilo. Ne znamo, je-li bilo tako namenjeno od strani tistih poslancev, ki so bili za to, da se odpravijo mitnice.

(Društva.) Sedaj imajo naša društva sploh občene zборе in mi radi objavimo vselej o njih vse, kar naše bralce zanima. Prosimo jih torej, naj nam naznanijo, vselej o pravem času njih zborovanje in veselice, toda ustreči jim moremo mi le tako, da objavimo to skupaj, poleg večih društev, sicer se nam nakopiči pri kakem listu preveč takih vabil. Ako pa hoče katero društvo, da se razglasi ves njegov vspeh, naj se ne zboji malih stroškov ter uvrsti svoje vabilo med — oznanila. Za tako oznanilo znižamo radi, kolikor je mogoče, dotične stroške.

(Zborovanje.) Bralno društvo v Veržeji priredi dne 8. prosinca ob 3. uri popoldne v hiši g. M. Gajser-jevi občni zbor z običajnim vspehom. — Istotako »Leposlovno bralno društvo« pri Mali nedelji in sicer v šolskem poslopju. — Bralno društvo »Edinost« v Središču ima na dan sv. Treh Kraljev ob 6. uri popoldne v gostilni g. Šinka na kolodvoru svoj letošnji občni zbor.

(Domače slovstvo.) »Nebeški venec ali četrta izmed štirih poslednih rečij, spisal dr. Ivan Križanič, korar stolne cerkve v Mariboru«. Tako je ime drobni knjžici, katero posvečuje preč. gospod vernim Slovencem za novo leto ter se dobi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru zvezček po 18 kr. in 2 kr. za pošto.

(Imenovanje.) Za slov. tolmače pri deželni sodnji v Gradci so imenovani ti-le gg.: Tom. Mlakar, uradnik štaj. hranilnice; Jože Faganelj, pravnik; Jože Poljanec, poštni uradnik in dr. Ivan Klasine, odvetnik v Gradci.

(Obrtništvo.) Mat. Kunc, krojač v Ljubljani, je prejel izmed 155 mož prvo darilo za nek spis, ki ga je sestavil za list »Evropske mode« v Draždanah na Nemškem

(Visoka starost.) Zadnji dan leta 1892 je umrl v Medvodah Janez Kavčič, najstariši mož tamošnje občine, v svojem 95. letu. Malo poprej je prejel sv. zakramente ter je skorej vesel rekel: Sedaj pa že smem v nebesa! Upajmo, da se mu je izpolnila kršč. želja!

(Odlikovanje.) Lekarju Gabrijelu Piccoli v Ljubljani (dobroznanemu, zavoljo dobrote njegovih preparatov) so priznali na razstavi v Briselu zlato svetinjo za njegove preparate: Želodina tinktura, malinov sirup, Anisette exelsior in Curacao naturel.

(Namestnija.) Nemški listi (?) vedó, da pojde ces. namestnik baron Kübeck v pokoj in na njegovo mesto pride potem marquis Bacquehem, dosedanji minister za trgovino; minister pa postane baron Chlumecky.

(Srebrne krone.) V Kremnici na Ogerskem so dokovali prvih 100.000 srebrnik kron ter jih poslali v ministerstvo za državne finance. Med ljudi pa teh kron ne bode pred mesecem marcijem.

(Dijaški kuhinjinji) v Mariboru so darovali gg.: Anton Hajsek, dekan v Slov. Bistrici, 5 gld., Simon Gaberc, župnik v Framu, 4 gld. in Jakob Greif, lekarnar v Prjedoru, 3 gld.

(Zgorela) je v noči dne 27. decembra viničarija J. Drolca, posestnika pri Sv. Martinu na Paki. V njej sta živila Jarnej in Marjeta Klančnik pa sta oba v ognji ostala.

(Umrli) je na staro leto g. Jožef Marzidovšek, posestnik v Zagaji pri Ponikvi in so ga pokopali v ponedeljek dne 2. januarija. Rajni je bil oče č. g. Jakoba Marzidovšek, kapelana pri c. kr. vojni v Gorici in sploh vrl in pošten rodoljub.

(Lutrovstvo.) Jutri pride v Celje novi lutrovski župnik Anza Jaquemar. Isti je »duhovni pastir« tudi krajskih lutrovcev.

(Kolera.) Na Nemškem je kolera napadla v celem 16.647 ljudi, izmed njih je umrlo jih 8.575. V Hamburgu je bila bolezen najhuja ter je ondi za njo zbolelo 17.975, in izmed teh je umrlo jih 7611.

(Obsodba.) Pri porotni sodbi v Celovci je stala v ponedeljek Eva Uiberbacher 32 let stara dokler v Amlah. Nesrečna ženska je imela 7 let staro hčerko in njo je na velike maše sunila v Dravo, da je revše utonilo. Nezakonski oče je bil otroku zapisal 1000 gld. premoženja in ta denar je »nezakonska materi« bôdel toliko v oči, da je lastno hčer umorila. Obsodili so jo na vešala.

(Hromost.) V Celji je prišel one dni v krčmo mož na bergljah, ali ko je izpil liter vina, potegnil jo je iz hiše — brez bergelj. Krčmar pa je hitel za njim ter mu je izročil berglje.

(Železnica.) Kakor poroča »D. W.«, misli neko društvo, iz Celja v Velenje postaviti železnico na trame in bi konji na njej vlekli vozove. Nam so zdi ta železnica — raca na vodi »Vahtarice«.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali meseca decembra č. gg.: Sigl 11 fl., Šelih 11 fl., Kalin 3 fl., Krajnc Jak. 3 fl. (letn. pl. do l. 1895), Škorjanc 2 fl., Zabukovšek, Plešnik in Lom po 1 fl.

Loterijne številke.

Gradec	31. decembra 1892:	45, 30, 35, 22, 4
Dunaj	»	75, 19, 10, 55, 5

Št. 9736

Oklic!

C. kr. okrajno sodišče v Mariboru za desni breg Drave naznanja, da se bo v dan **20. Januvarija 1893**

ob 11. dopoldne pri sodišču prodal v zapuščino Terezije Weber spadajoči, sodnijsko na 2316 gl. 72 kr. cenjen travnik vlož. št. 120 kat. občine Ješenec.

Vsaki kupec ima vadium položiti, 10% zgoraj navedene cene. Travnik se bo tudi pod ceno oddal.

C. kr. okr. sodišče v Mariboru za d. br. Dr. dne 17. decembra 1892.

C. kr. okrajni sodnik:

1-2

Fohn.**Bralno društvo v Rušah**

privedi 8. prosinca 1893 v društveni gostilni svoj redni občni zbor za pretečeno leto s sledečim sporedom: 1. Pozdrav predsednika, 2. poročilo tajnikovo in blagajnikovo, 3. volitev predsednika in odbora, 4. moški zbor „Moj dom“ A. Nedved, 5. „Kateri bo?“ prizor iz domačega življenja — predelal J. pl. K. s petjem, 6. moški kvintet „Moja rožica“ A. Nedved, 7. ples in prosta zabava.

K mnogobrojnej udeležbi vabi uljudno Odbor.

Služba orglarja

v Šmariji pri Jelšah se razpiše do 14. januarija t. l. — Cecilijanci, samci, imajo prednost. Prošniki naj se osebno oglasijo pri cerkv. predstojništvu.

Cerkv. predstojništvo v Šmariji pri Jelšah.

Premiran z zlato svetinjo v Bruselu 1892.

Najboljše sredstvo za

želodec,

katero želodec in oprava prebavnih delov života krepeča in tudi odprt život pospešuje, je

tinktura za želodec,

katero pripravlja **Gabrijel PICCOLI,**

lekar „pri angelju“ v Ljubljani

na Dunajski cesti. Cena 1 stekl. 15 kr.

Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zaboječkih po 12 steklenic in več. Zaboječek z 12 stekl. stane gl. 1'36; s 24 gl. 2'60; s 36 gl. 3'84; s 44 gl. 4'26; 55 stekl. tehta 5 kg s poštno težo in velja gl. 5'26; 110 stekl. gl. 10'30. Poštnino plača vedno naročnik.

Depôt v lekarnah **Bancalari** in **König** v Mariboru. 1-30

Hiša z gostilno

posebno za touriste, pri kateri je 11 oralov zemlje, hlev, ledenica, sobe za tujce in ki nosi na leto čistega dobička od 1200—1500 fl. je — brez pohištva — radi boleznih po prav nizkej ceni (6000—7000 gl.) takoj na prodaj — ostane lahko 4000 gl. na posestvo — oziroma se tudi v najem da. Kraj je prav prijeten in ga obišče na tisoče tujcev. Tudi po zimi je zelo dosti opravka. Lesna trgovina in razpošiljatev s postrovmi. Več pové upravništvo „Slov. Gospodarja“.

Izdajatelj in založnik kat. tisk. društvo.

Zahvala.

Čutim, da sem dolžan francosko-ogerski zavarovalnici, pri katere glavnem upravnistvu v Gradcu „Thonethof“ sem se zavaroval, izreči mojo prisrčno zahvalo za točno odrajanje odškodnine po požaru, dne 6. novembra 1892. Ona mi je, čeprav sem bil pozno doplačal zavarovalnino in zamudil prepis posestva, vendar-le izplačala celo zavarovalno vsoto.

Dobrovlje pri Braslovčah, v decembru 1892.

Martin Rušnik, m. p.

1500 raznovrstnih, štiriletnih sadnih drevesec ima podpisano društvo razdeliti svojim društvenikom. Naj se oglasijo pri odboru do 28. februarja 1893.

Ščavniško sadjerejsko društvo v Očeslavcih.

A. Kreft, predsednik.

Združena služba

orglarja in mežnarja v Artičah pri Brezicah je do 2. februarja razpisana. Sprejmejo se samo oženjeni prošniki.

1-2

Janez Brglez, župnik.

Služba organista in cerkovnika

razpisuje se do dne 15. februarja t. l. pr. župniji Sv. Vida niže Ptuja, pošta Sv. Vidi

P. Benko Hrtiš,

1-5 župnik pri Sv. Vidu niže Ptuja.

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo

žleбенega in narezanega pohištva za spalnice, postrežnih miz, miz za salone, pisarnih in napravnih miz,

kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov, balzakov, otmam, sof, kanapejev, naslanjačev, posteljnih vložkov in žimnic.

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih **zreal in podob**

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačenim in črnim, kurnis in roset

☛ po najnižji ceni. ☛

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrirani cenilniki brezplačno in franko. 12-20

☛ Potrebno za hišo in pisarno. ☛

V tiskarni sv. Cirila v Mariboru

je ravnokar izšel in se dobi

Slovenski koledar 1893.

☛ za na steno. ☛

Cena 16 kr., po pošti 2 kr. več.

☛ Tiskan v treh barvah! ☛

Janez Bregar
klobučar v Mariboru

gosposke ulice št. 7,

priporoča č. g. duhovnikom in slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih

klobukov najnovejše šege

po najnižji ceni, tudi slavno znane **Ita-klobuke**, kakor fine **Vilour-** in **lov-ske** klobuke iz raševine. Razno volneno in tudi fino z usnjem obšito obutje.

Vsakovrstne poprave se točno izvršujejo.

S spoštovanjem

6-10

J. Bregar.**Sesaljke**

solidne izdelave za različne potrebe; pivovarne, fabrike, rude, vodnjake, dalje vodotočne cevi, sesaljke in spravo za kletarstvo, angleške cevi iz kovanega železa, cevi iz konopnine in gumija,

kovinsko blago

vsake vrste, pipe za vsakojake potrebe in razne podobe, vretenice, ventile zaporne, pozračne ventile vsake vrste, poprijemače železne za razne cevi, spravo za kopališča, izljaljavnike, kotlje za narejanje plina, varovalno orodje, posode za kolomaz, holländerje,

pipe za narejanje pen na pivu naposled

blago iz lite kovnine in mednine po obrazcih

priporoča po najnižji ceni in s poroštvom za dobro robo

ALBERT SAMASSA

c. kr. dvorni zvonar in fabrikant strojev in gasilnega orodja v

Ljubljani.

☛ Podrobne cenilnike dopošilja brezplačno in franko. 1

Stavba šolskega poslopja.

V občini Zibika, okraj Šmarije odda se stavba novega, dvorazrednega, šolskega poslopja. Minuendo licitacija vršila se bo dne 2. februarja 1893 popoldne ob 3. uri v šolskem poslopju v Zibiki, kjer se tudi stavbeni načrt in proračun pregledati zamore.

Krajni šolski svet Zibika, pošta: Pristova.

1-3

Predsednik.